

[Poul Møller.]

Til sidst må jeg sige til finansministeren, at han må ikke blive forarget over, at spøgefulde bemærkninger kan blive opfattet alvorligt; det sker nu engang næsten altid, når de siges fra denne talerstol — det er derfor, man skal være så forsigtig på denne talerstol. Husk det, hr. finansminister!

Aksel Larsen: Hvis hr. Niels Westerby tror, at det var hans bemærkninger, der fik mig op på talerstolen, må jeg bedrøve ham med, at det var det ikke. Jeg synes ikke, jeg har grund til at tage en deltager i denne debat alvorligt, som efter 2½ års medlemskab af dette ting går og bilder sig ind, at SF kun er et skattensægterparti, der gerne vil være med til at bevilge udgifter, men aldrig vil bevilge statskassen indtægter. Når hr. Niels Westerby i den grad er på vildspor, så kan man lade ham ligge, så meget mere som han jo har haft et hovedargument i den politiske debat i hele denne situation: OECD har anbefalet ditten og datten. Tænk på det, hr. Niels Westerby, når vi skal stemme om momsens; det var vist den eneste konkrete anbefaling, hr. Thorkil Kristensen kom med.

Nej, det, jeg er gået herop for, det er for at sige nogle ord om de med stor stemmestyrke fremførte betragtninger, vi har hørt fra hr. Henry Christensen og vel navnlig fra hr. Poul Møller. Man er meget harmfuld over det ifølge den oversigt, vi har fået, næsten manglende kasseoverskud. Man fortæller, at dette vil nedkalde al landsens ulykker over os, man vil krydsforhøre finansministeren, om han har ændret politik osv. Og jeg ved godt, at der ikke er budgetteret med noget stort kasseoverskud.

Dette er naturligvis et skøn; der er meget, der er usikkert, men så vidt jeg kan bedømme det, så foregår der alligevel en sådan stramning, så jeg tror ikke, valutaen eller landets økonomi bliver bragt i fare. Men jeg synes, at når vi har hørt denne med voldsom stemmestyrke fremførte kritik, så må det være tilladt at spørge: hvad har venstre, og hvad har de konservative foreslået for at skaffe yderligere indtægter til statskassen, som kunne fremskaffe et større kasseoverskud? Jeg kan ikke erindre, at der er kommet sådanne forslag. Jeg kan erindre, at man,

da man talte om, hvad der skulle ske i 1968-69, forlangte ultimativt, at regeringen skulle gå ind på at lægge et loft over statens indtægter af indkomstbeskatningen. Dertil og ikke længere. Ikke en øre mere. Udskrivningsprocent på maksimum 95 i forhold til den skitserede grundskala. Det vil i hvert fald ikke bidrage til for 1969-69 at sikre et kasseoverskud, og da jeg tillod mig dengang at spørge: hvad så, hvis staten har brug for flere penge? fik jeg det svar: så må de skaffes ad anden vej, altså ad den indirekte beskatnings vej; men det var bare sådan et svar i almindelighed. Jeg har ikke hørt eller set noget forslag om, hvorledes man skulle skaffe et større kasseoverskud for det kommende finansår, og naturligvis er det regeringens og finansministerens hovedansvar, men på den anden side, når man vil kritisere så voldsomt, så var det jo rart, hvis man også havde et positivt bidrag at komme med og sige, at man burde gøre det og det.

Og så kan jeg ikke lade være med samtidig at minde om, at det, vi beskæftiger os med her, er forslaget til udskrivningslov. I dette forslag er der ganske konkrete skattelettelser, som i særlig grad kommer dem med de lave indtægter til gode; der er forhøjede børnetilskud, der er persontilskud. Vi har hørt, at de konservative er meget vrede over disse persontilskud, og at det er en hovedårsag til, at de ikke vil stemme for udskrivningsloven. De vil have persontilskuddene konverteret til noget andet. Det har vi alle sammen sympati for, men der er ingen, der har kunnet anvise, hvorledes det skulle gøres; det kræver altså overvejelse, og jeg forstår på regeringen, at den har lovet, at når man finder ud af, hvorledes det kan gøres, så vil der komme forslag om det, så jeg synes ikke, det kan være et kardinalpunkt. Men det kan dog ligegodt interessere mig, om man er modstander af at hæve bundgrænsen, om man er modstander af de forhøjede børnetilskud, for hvis man ikke vil stemme for dette forslag, så giver man jo i hvert fald indtryk af, at den slags foranstaltninger er man ikke begejstret for. Det, der for os er sympatisk ved dette forslag til udskrivningslov, det er, at det betyder en mærkbar lettelse for skatteydere med lave indkomster, og derfor er vi tilfreds med det.

Ja, det var det, jeg ville sige, og så vil